

Dwumian Newtona

Agnieszka Dąbrowska i Maciej Niezporcki

8 stycznia 2011

1 Wstęp

Wzory skróconego mnożenia, które poznaliśmy w gimnazjum

$$(x + y)^1 = x + y$$

$$(x + y)^2 = x^2 + 2xy + y^2$$

$$(x + y)^3 = x^3 + 3x^2y + 3xy^2 + y^3 = x^3 + y^3 + 3xy(x + y)$$

uogólnimy na wyższe potęgi $x + y$. O ile wypisanie następnego wzoru nie przysparza nam problemów

$$(x + y)^4 = (x + y)^3(x + y) = (x^3 + 3x^2y + 3xy^2 + y^3)(x + y) = x^4 + 4x^3y + 6x^2y^2 + 4xy^3 + y^4$$

o tyle znalezienie współczynnika stojącego przy $x^{77}y^{33}$ w rozwinięciu $(x + y)^{100}$ wymaga chwili zastanowienia.

Zastanówmy się chwilę.

Podczas wymnażania siedmiu składników

$$(x + y)(x + y)(x + y)(x + y)(x + y)(x + y)(x + y)$$

wkład do współczynnika powiedzmy przy x^3y^4 będą miały między innymi mnożenie wytłuszczonych liter

$$(\mathbf{x} + y)(\mathbf{x} + y)(x + \mathbf{y})(x + \mathbf{y})(x + \mathbf{y})(x + \mathbf{y})(\mathbf{x} + y)$$

$$(x + \mathbf{y})(\mathbf{x} + y)(x + \mathbf{y})(x + \mathbf{y})(\mathbf{x} + y)(x + \mathbf{y})(\mathbf{x} + y)$$

Na ile możliwych sposobów można wybrać z 7 czynników 3 ikisy? Innymi słowy ile jest wszystkich kombinacji 3-elementowych ze zbioru 7-elementowego (liczba możliwych wyborów zbioru 3-elementowego ze zbioru 7-elementowego)?

Odpowiedź być może części czytelników jest znana, ta liczba to $\binom{7}{3} := \frac{7!}{3!4!}$. (Ale laszemu? O tym potem.)

2 To o czym należy wiedzieć

2.1 Symbol Newtona “!”

Definiujemy dla: liczb całkowitych n, k spełniających warunki: $0 \leq k \leq n$

$$\binom{n}{k} = \frac{n!}{(n - k)!k!}$$

2.2 Własności Symbolu Newtona “!”

Łatwo pokazać, że

$$\binom{n}{0} = \binom{n}{n} = \binom{0}{0} = 1 \quad (1)$$

oraz

$$\binom{n}{k} = \binom{n}{n-k} \quad (2)$$

i nieco trudniej, że

$$\binom{n+1}{k} = \binom{n}{k} + \binom{n}{k-1}, \quad k = 1, \dots, n \quad (3)$$

2.3 Dwumian Newtona “!”

Twierdzenie o dwumianie mówi nam, że : każda naturalną potęgę sumy $x + y$ można rozłożyć na:

$$(x+y)^n = \binom{n}{0}x^n + \binom{n}{1}x^{n-1}y + \binom{n}{2}x^{n-2}y^2 + \dots + \binom{n}{n}y^n = \sum_{k=0}^n \binom{n}{k}x^{n-k}y^k$$

2.4 Przykład:

$$\begin{aligned} (x+y)^8 &= \binom{8}{0}x^8 + \binom{8}{1}x^7y + \binom{8}{2}x^6y^2 + \binom{8}{3}x^5y^3 + \binom{8}{4}x^4y^4 + \binom{8}{5}x^3y^5 + \\ &+ \binom{8}{6}x^2y^6 + \binom{8}{7}xy^7 + \binom{8}{8}y^8 = x^8 + 8x^7y + 28x^6y^2 + 56x^5y^3 + \\ &+ 70x^4y^4 + 56x^3y^5 + 28x^2y^6 + 8xy^7 + y^8 \end{aligned}$$

Łatwo tu zauważyć, że jeśli jedna ze zmiennych wynosi 1, (1 do dowolnej potęgi to zawsze 1) wzór upraszcza się do :

$$(x+1)^8 = \binom{8}{0}x^8 + \binom{8}{1}x^7 + \dots + 1$$

Uogólniając:

$$(1+x)^n = \sum_{k=0}^n \binom{n}{k}x^k$$

2.5 Przykład 2. Na potęgę różnicy wzór też działa :)

Zastępując we wzorze y przez $-y$ otrzymujemy

$$\begin{aligned} (x-y)^5 &= \binom{5}{0}x^5 - \binom{5}{1}x^4y + \binom{5}{2}x^3y^2 - \binom{5}{3}x^2y^3 + \binom{5}{4}xy^4 - \binom{5}{5}xy^5 = \\ &= x^5 - 5x^4y + 10x^3y^2 - 10x^2y^3 + 5xy^4 - y^5 \end{aligned}$$

2.6 Dowód indukcyjny “4”

Dla $n = 1$ zachodzi:

$$(x + y)^1 = \binom{1}{0}xy^0 + \binom{1}{1}x^0y = \sum_{k=0}^1 \binom{1}{k}x^{1-k}y^k$$

Poczyńmy założenie indukcyjne, tzn. założymy, że dla pewnego n zachodzi

$$(x + y)^n = \binom{n}{0}x^n + \binom{n}{1}x^{n-1}y + \binom{n}{2}x^{n-2}y^2 + \dots + \binom{n}{n}y^n = \sum_{k=0}^n \binom{n}{k}x^{n-k}y^k$$

Pokażemy, że wynika stąd

$$(x + y)^{n+1} = \binom{n+1}{0}x^{n+1} + \binom{n+1}{1}x^n y + \binom{n+1}{2}x^{n-1}y^2 + \dots + \binom{n+1}{n+1}y^{n+1} = \sum_{k=0}^{n+1} \binom{n+1}{k}x^{n+1-k}y^k$$

Rzeczywiście, zapisując

$$(x + y)^{n+1} = (x + y)(x + y)^n,$$

korzystając z założenia indukcyjnego

$$(x + y)(x + y)^n = (x + y) \sum_{k=0}^n \binom{n}{k}x^{n-k}y^k$$

i wymnażając otrzymujemy

$$(x + y) \sum_{k=0}^n \binom{n}{k}x^{n-k}y^k = \sum_{k=0}^n \binom{n}{k}x^{n-k+1}y^k + \sum_{k=0}^n \binom{n}{k}x^{n-k}y^{k+1}.$$

Ostatnie wyrażenie można zapisać

$$\binom{n}{0}x^{n+1} + \sum_{k=1}^n \binom{n}{k}x^{n-k+1}y^k + \sum_{k=0}^{n-1} \binom{n}{k}x^{n-k}y^{k+1} + \binom{n}{n}y^{n+1}.$$

Przenumerowując wskaźniki w drugiej sumie

$$\binom{n}{0}x^{n+1} + \sum_{k=1}^n \left[\binom{n}{k} + \binom{n}{k-1} \right] x^{n-k+1}y^k + \binom{n}{n}y^{n+1}$$

i używając równości (3) ostatecznie mamy

$$x^{n+1} + \sum_{k=1}^n \binom{n+1}{k}x^{n+1-k}y^k + y^{n+1} = \sum_{k=0}^{n+1} \binom{n+1}{k}x^{n+1-k}y^k$$

co kończy dowód.

2.7 Trik na obliczenie wartości dwumianu: Trójkąt Pascala “!”

No może nie tyle trik ile użycie związku (3). Jak konstruujemy ”Trójkąt”:

1. Dwa boki są samymi jedynkami. Na szczycie również stoi jedynka.
2. Następnie wypełniamy trójkąt od góry, liczbami powstałymi z sumowania dwóch liczb stojących nad naszą nową liczbą.

$$\begin{array}{ccccccc}
 & & & & 1 & & \\
 & & & & 1 & & 1 \\
 & & & 1 & X & 1 & \\
 & & 1 & Y & & Z & 1 \\
 1 & & & & & & 1
 \end{array}$$

3. Tak, więc $X = 2 [1 + 1]$, $Y = Z = 3 [2 + 1]$
4. A teraz pełniejsza wersja :)

$$\begin{array}{cccccccccccccccc}
 & & & & & & & & 1 & & & & & & & & \\
 & & & & & & & & 1 & & 1 & & & & & & \\
 & & & & & & & & 1 & & 2 & & 1 & & & & \\
 & & & & & & & & 1 & & 3 & & 3 & & 1 & & \\
 & & & & & & & & 1 & & 4 & & 6 & & 4 & & 1 \\
 & & & & & & & & 1 & & 5 & & 10 & & 10 & & 5 & & 1 \\
 & & & & & & & & 1 & & 6 & & 15 & & 20 & & 15 & & 6 & & 1 \\
 & & & & & & & & 1 & & 7 & & 21 & & 35 & & 35 & & 21 & & 7 & & 1 \\
 & & & & & & & & 1 & & 8 & & 28 & & 56 & & 70 & & 56 & & 28 & & 8 & & 1 \\
 & & & & & & & & 1 & & 9 & & 36 & & 84 & & 126 & & 126 & & 84 & & 36 & & 9 & & 1 \\
 & & & & & & & & 1 & & 10 & & 45 & & 120 & & 210 & & 252 & & 210 & & 120 & & 45 & & 10 & & 1 \\
 & & & & & & & & 1 & & 11 & & 55 & & 165 & & 330 & & 462 & & 462 & & 330 & & 165 & & 55 & & 11 & & 1
 \end{array}$$

5. Jak to się ma do współczynników dwumianu Newtona?
 Otóż możemy przyjąć że wysokość trójkąta (liczona od wierzchołka do podstawy) to n , a szerokość to k . Ważne jest również to, że zaczynamy liczyć od 0.
 $\binom{0}{0} = 1$ i to jest wierzchołek naszego trójkąta

3 W którym wykładowca wtrąca swoje trzy grosze “*”

Wyobraźmy sobie, że stajemy przed problemem znalezienia nieznanych współczynników $f(n, k)$ rozkładu i pałamy niechęcią do kombinatoryki

$$(x + y)^n = \sum_{k=0}^n f(n, k) x^{n-k} y^k \quad (4)$$

To co bez trudu zauważamy to fakt

$$\forall n \in \mathbb{N} : f(n, 0) = 1 = f(n, n) \quad (5)$$

Znajdźmy związek między współczynnikami rozkładu (4) $f(n, k)$ i współczynnikami $f(n+1, k)$ postępując tak jak dowodzie indukcyjnym z poprzedniego rozdziału, to znaczy używając tożsamości $(x+y)^{n+1} = (x+y)(x+1)^n$. Otrzymujemy

$$f(n+1, k) = f(n, k) + f(n, k-1), \quad n \in \mathbb{N}, \quad k = 1, 2, \dots, n. \quad (6)$$

Ostatnie równanie jest przykładem równania różnicowego w dwóch zmiennych niezależnych (n i k). Natomiast warunek (5) przykładem warunku brzegowego nałożonego na równanie (6). Przy zadanym warunku brzegowym (obrazowo: nałożonym na ramiona “nieskończonego trójkąta” z ustępu 2.7) równanie (6) ma dokładnie jedno rozwiązanie jak to widzieliśmy w ustępie 2.7 konstruując trójkąt paskala. Tym rozwiązaniem jest

$$f(n, k) = \binom{n}{k}.$$

Innymi słowy jeśli mamy zadaną wartość funkcji na brzegu obszaru (w naszym przypadku ramiona “nieskończonego trójkąta”) to równanie (6) pozwala znaleźć wartość funkcji w dowolnym punkcie “wnętrza trójkąta”. W niedalekiej przyszłości będą Państwo rozwiązywać równania różniczkowe przy zadanych warunkach początkowo-brzegowych. Szczególną uwagę zwrócimy na takie warunki początkowo-brzegowe, które gwarantują istnienie i jednoznaczność rozwiązania równania.

3.1 Wielomiany a symbol Newtona

Niech dana będzie rodzina wielomianów

$$w_k(x) = \frac{x^k}{k!}, \quad k \in \mathbb{N} \cup \{0\}$$

Rodzina ta ma następującą własność

$$\frac{d}{dx} w_{k+1}(x) = w_k(x).$$

Dyskretnym odpowiednikiem takiej rodziny jest

$$W_k(n) = \frac{n(n-1) \cdots (n-k+1)}{k!}$$

Istotnie, dla ustalonego k , $W_k(n)$ jest wielomianem k -tego stopnia w n . Ponadto, oznaczając przez Δ_n operator różnicowy $\Delta_n f(n) := f(n+1) - f(n)$ łatwo sprawdzić, że $\Delta_n W_{k+1}(n) = W_k(n)$. Z tego względu symbol Newtona jest elementarnym obiektem w rachunku różnicowym.

Ponieważ równanie (6) przy zadanym warunku (5) można traktować jako ciąg równań

$$\begin{aligned} \Delta_n f(n, 1) &= 1 \\ \Delta_n f(n, 2) &= f(n, 1) \\ \Delta_n f(n, 3) &= f(n, 2) \end{aligned}$$

i tak dalej, a rozwiązanie tego ciągu równań przy warunku $f(n, n)$ to bułka z masłem, to i znalezienie rozwiązania (6) przy zadanym warunku (5) należy do elementarza równań różnicowych.